

Warszawa, dnia 30 czerwca 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 295/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Oleksy

w obecności oskarżyciela -----

po rozpoznaniu dnia 30 czerwca 2017 r.

sprawy W. S. córki W. i G. ur. (...) w T.

obwinionej o wykroczenia z art. 107 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie

z dnia 2 grudnia 2016 r. sygn. akt V W 82/16

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Wołominie do ponownego rozpoznania.

VI Ka 295/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 grudnia 2016 r. w sprawie V W 82/16 Sąd Rejonowy w Wołominie uznał W. S. winną popełnienia dwóch czynów z art.107 k.w. opisanych w części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku i za to na podstawie art. 107 k.w. skazał ją za oba te czyny a na podstawie art. 107k.w. w zw. z art. 9§2 k.w. wymierzył W. S. za oba te czyny łącznie karę 600 złotych grzywny; zasądził od obwinionej opłatę na rzecz Skarbu Państwa oraz obciążył ją zryczałtowanymi wydatkami postępowania.

Wyrok ten na podstawie art.444 kpk. w zw. z art. 9§2 kkw. Zaskarżył w całości obrońca obwinionej.

Na podstawie art.427§1 i 2 kpk. i art. 438 pkt.3 kpk. zarzucił wyrokowi:

- 1) obrazę przepisów postępowania procesowego tj. art. 4 kpk. i 5§ 1 i 2 kpk.
- 2) błąd w ustaleniach faktycznych

W konkluzji skarżący wniósł na podstawie art. 427§1 kpk. o uniewinnienie obwinionej od zarzucanych jej czynów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy obwinionej, co do swej argumentacji jest zasadna. Natomiast jej wniosek, był przedwczesny.

Zdaniem Sądu Okręgowego sprawa nie dojrzała na obecnym etapie postępowania do merytorycznego instancyjnego rozstrzygnięcia. Głównym powodem takiej oceny Sądu odwoławczego jest fakt, iż jak wskazał zresztą autor apelacji Sąd

rejonowy orzekał na niepełnym materiale dowodowym. Rację ma też skarżący, iż materiał ten stanowiący podstawę ustaleń faktycznych stanowił w istocie wyłącznie pomówienia obu pokrzywdzonych.

Oczywiście zdarza się w tego typu sprawach jak wskazuje doświadczenie orzecznicze, iż Sąd jest zmuszony do ustalania stanu faktycznego w oparciu o tego typu skromny materiał dowodowy, i żaden inny nie istnieje. Tak jednak nie jest w tej konkretnej sprawie.

Zauważyć trzeba, iż obie pokrzywdzone w swoich zeznaniach podawały świadków zdarzeń opisanych w zarzutach wskazując bądź ich konkretne personalia, bądź też na tyle precyzyjnie opisując tych świadków, iż są oni w sposób łatwy do zidentyfikowania.

W ocenie sądu odwoławczego w tej konkretnej sprawie biorąc pod uwagę jej okoliczności i specyfikę, zaniechanie przez sąd orzekający jakiegokolwiek próby weryfikacji i potwierdzenia pomówień obu pokrzywdzonych pomimo dostępności dowodów mogących do tego posłużyć, jest uchybieniem skutkującym brakiem możliwości instancyjnej oceny zaskarżonego orzeczenia.

Zważyć, bowiem trzeba, iż wskazana wyżej specyfika sprawy polega, na istniejącym w sposób oczywisty konflikcie pomiędzy obwinioną a pokrzywdzonymi z tytułu innych wydarzeń, które częściowo przynajmniej lub bezpośrednio miały być z kolei powodem zdarzeń rozstrzyganych w tej konkretnej sprawie. Opieranie, zatem rozstrzygnięcia wyłącznie w oparciu o doświadczenie życiowe w sytuacji, gdy są dostępnymi dowody mogące weryfikować przedstawiane przez strony sprzeczne wersje nie jest akceptowalne i kłóci się z dyspozycją art. 410 kpk.

Zauważyć też trzeba, iż w przedmiotowej sprawie poza możliwością weryfikacji na podstawie osobowych źródeł dowodowych istniały możliwości innego rodzaju weryfikacji jak choćby bilingi rozmów telefonicznych.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd I instancji podejmie działania mające na celu weryfikację przedstawianych przez strony w tej sprawie wersji wydarzeń.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.